

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА ТА ІННОВАЦІЙНОЇ
ОСВІТИ**

Кафедра адміністративно-правових дисциплін та публічного управління

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПУБЛІЧНА СЛУЖБА ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ**

Назва освітньо-професійної програми	Публічне управління та адміністрування
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	28 Публічне управління та адміністрування
Спеціальність	281 Публічне управління та адміністрування
Вид навчальної дисципліни	вибіркова
Мова викладання	українська
Рік навчання	другий (заочна)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Дніпровського державного університету
внутрішніх справ
протокол від 30.08.2024 № 17

СХВАЛЕНО

Вченою радою Навчально-
наукового інституту права та
інноваційної освіти
протокол від 16.08.2024 № 12

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньої програми «Публічне управління та адміністрування»

Наталія СИДОРЕНКО

_____ (підпис)

Розглянуто на засіданні кафедри управління та адміністрування протокол від 04.06.2024 № 19, протокол від 22.08.2024 № 22, на засіданні кафедри адміністративно-правових дисциплін та публічного управління Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти протокол від 02.09.2024 № 1.

Публічна служба особливого призначення. Робоча програма навчальної дисципліни. Дніпро: Дніпровський державний університет внутрішніх справ, 2024. 14 с.

РОЗРОБНИК:

1. Професор кафедри управління та адміністрування Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Сидоренко Наталія Сергіївна.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

1. Директор департаменту соціального захисту населення Дніпропетровської обласної державної адміністрації, кандидат наук з державного управління, заслужений економіст України Кришень Олена Вікторівна.

2. Доцент кафедри прикладної економіки, підприємництва та публічного управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», кандидат наук з державного управління, доцент Петренко Оксана Станіславівна.

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни
(додаток 1 до Робочої програми навчальної дисципліни)**

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів ЄКТС	–	4
Загальна кількість годин	–	120
Рік підготовки	–	2
Семестр	–	3
Лекції	–	6
Семінарські	–	4
Практичні	–	–
Самостійна робота	–	110
Індивідуальні завдання (курсова робота)	–	–
Підсумковий семестровий контроль	–	Залік

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Публічна служба особливого призначення» є формування у слухачів сучасних теоретичних і практичних знань, умінь і навичок щодо особливостей системи публічної служби особливого призначення.

Інтегральна компетентність – здатність розв’язувати задачі і проблеми у галузі публічного управління та адміністрування та у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог

Загальні компетентності:

ЗК01 – Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК05 – Здатність приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології.

Спеціальні компетентності:

СК06 – Здатність здійснювати професійну діяльність з урахуванням потреб забезпечення національної безпеки України.

СК13 – Здатність розробляти і впроваджувати ефективні організаційні структури в об’єднаних територіальних громадах, методи й інструменти управління ними спрямовані на вирішення актуальних проблем їх розвитку.

Програмні результати навчання:

РН2 – Розв’язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.

РНЗ – Знати основні засади національної безпеки та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції.

РН15 – Розробляти і впроваджувати ефективні організаційні структури в територіальних громадах, методи й інструменти управління ними спрямовані на вирішення актуальних проблем їх розвитку.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Нормативно-правові підстави введення терміну «особливий характер». Сутність «особливого призначення». Концептуальні засади інтерпретації поняття «публічна служба особливого призначення». Методологія дослідження публічної служби особливого призначення. Сутність і зміст сучасної теорії публічної служби особливого призначення. Принципи публічної служби особливого призначення.

ТЕМА 2. СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ВИМІР ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.

Організаційно-функціональний аналіз публічної служби особливого призначення. Роль публічної служби особливого призначення у реалізації функцій держави. Спеціальні та інституційні принципи публічної служби особливого призначення окремих інститутах, державних органах і організаціях.

ТЕМА 3. ПУБЛІЧНА СЛУЖБА В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

Специфічна особливість системи МВС України. Міністерство внутрішніх справ України. Національна поліція України. Державна прикордонна служба України. Державна служба України з надзвичайних ситуацій. Державна міграційна служба України. Національна гвардія України. Основні потреби і належне функціонування системи МВС.

ТЕМА 4. ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.

Органи особливого призначення. Посада як ключовий елемент структури органів особливого призначення. Спеціальні звання. Удосконалення добору претендентів на посади в органах публічної служби особливого призначення. Статусні характеристики посадових осіб публічної служби особливого призначення. Інституційні форми публічної служби особливого призначення.

ТЕМА 5. СОЦІОКУЛЬТУРНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.

Об'єктивна професійна культура. Суб'єктивна професійна культура. Домінуюча професійна культура і субкультури соціально орієнтованих і орієнтованих на внутрішню організацію підрозділів. Специфічні функції

професійної культури службовців публічної служби особливого призначення. Рівень спеціальної культури. Міжнародний Кодекс поведінки державних посадових осіб. Особливий режим відповідальності службовців органів особливого призначення. Державна дисципліна. Службова дисципліна службовців органів особливого призначення.

ТЕМА 6. ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.

Законодавстві Латвії у сфері публічної служби особливого призначення. Закон Польщі «Про цивільну службу». Закон Естонії «Про публічну службу». Спеціалізовані корпуси державної цивільної служби. Віднесення служби в податковій адміністрації, митній службі, органах юстиції тощо до корпусу спеціалізованої служби. Зарубіжний досвід організації діяльності мілітаризованої (правоохоронної) служби. Модель «безпеки правоохоронних органів» провідних країн світу. Моделі забезпечення внутрішньої безпеки в країнах ЄС. Децентралізована (фрагментарна) модель поліцейської системи держави. Комбінована (інтегрована) модель управління поліцією.

ТЕМА 7. ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПОСАДОВИХ ОСІБ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.

Показники складової навчання і зростання посадових осіб публічної служби особливого призначення. Оцінка стану продуктивності професійного середовища в органах особливого призначення. Кодекси поведінки посадової особи публічної служби особливого призначення. Розвиток психологічного потенціалу посадових осіб публічної служби особливого призначення.

4. СТРУКТУРА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Теми та план лекційних занять

Назва теми лекційного заняття	План лекційного заняття	Кількість годин
Теоретичні засади публічної служби особливого призначення	<ol style="list-style-type: none"> 1. Нормативно-правові підстави введення терміну «особливий характер». 2. Сутність «особливого призначення». Концептуальні засади інтерпретації поняття «публічна служба особливого призначення». 3. Методологія дослідження публічної служби особливого призначення. 4. Сутність і зміст сучасної теорії публічної служби особливого призначення. 5. Принципи публічної служби особливого призначення.. 	2
Структурно-функціональний вимір публічної служби особливого	<ol style="list-style-type: none"> 1. Організаційно-функціональний аналіз публічної служби особливого призначення. 2. Роль публічної служби особливого призначення у реалізації функцій держави. 	2

призначення	3. Спеціальні та інституційні принципи публічної служби особливого призначення окремих інститутах, державних органах і організаціях.	
Публічна служба в органах внутрішніх справ	1. Специфічна особливість системи МВС України. 2. Міністерство внутрішніх справ України. 3. Національна поліція України. 4. Державна прикордонна служба України. 5. Державна служба України з надзвичайних ситуацій. Державна міграційна служба України. 6. Національна гвардія України. 7. Основні потреби і належне функціонування системи МВС.	2

Теми семінарських занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Теоретичні засади публічної служби особливого призначення	2
Структурно-функціональний вимір публічної служби особливого призначення	2

Теми для самостійної роботи

Назва теми для самостійної роботи	Кількість годин
Теоретичні засади публічної служби особливого призначення	10
Структурно-функціональний вимір публічної служби особливого призначення	10
Публічна служба в органах внутрішніх справ	20
Проходження публічної служби особливого призначення	10
Соціокультурні детермінанти розвитку публічної служби особливого призначення	20
Організація публічної служби особливого призначення в зарубіжних країнах	20
Оцінювання розвитку посадових осіб публічної служби особливого призначення	20

5. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ТА ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

1. Нормативно-правові підстави введення терміну «особливий характер».
2. Сутність «особливого призначення».
3. Концептуальні засади інтерпретації поняття «публічна служба особливого призначення».
4. Методологія дослідження публічної служби особливого призначення.
5. Сутність і зміст сучасної теорії публічної служби особливого призначення.
6. Принципи публічної служби особливого призначення.
7. Організаційно-функціональний аналіз публічної служби особливого призначення.

8. Роль публічної служби особливого призначення у реалізації функцій держави.
9. Спеціальні та інституційні принципи публічної служби особливого призначення окремих інститутах, державних органах і організаціях.
10. Специфічна особливість системи МВС України.
11. Міністерство внутрішніх справ України.
12. Національна поліція України.
13. Державна прикордонна служба України.
14. Державна служба України з надзвичайних ситуацій.
15. Державна міграційна служба України.
16. Національна гвардія України.
17. Основні потреби і належне функціонування системи МВС.
18. Органи особливого призначення.
19. Посада як ключовий елемент структури органів особливого призначення.
20. Спеціальні звання.
21. Удосконалення добору претендентів на посади в органах публічної служби особливого призначення.
22. Статусні характеристики посадових осіб публічної служби особливого призначення.
23. Інституційні форми публічної служби особливого призначення.
24. Об'єктивна професійна культура.
25. Суб'єктивна професійна культура.
26. Домінуюча професійна культура і субкультури соціально орієнтованих і орієнтованих на внутрішню організацію підрозділів.
27. Специфічні функції професійної культури службовців публічної служби особливого призначення.
28. Рівень спеціальної культури.
29. Міжнародний Кодекс поведінки державних посадових осіб.
30. Особливий режим відповідальності службовців органів особливого призначення.
31. Державна дисципліна.
32. Службова дисципліна службовців органів особливого призначення.
33. Законодавстві Латвії у сфері публічної служби особливого призначення.
34. Закон Польщі «Про цивільну службу».
35. Закон Естонії «Про публічну службу».
36. Спеціалізовані корпуси державної цивільної служби.
37. Віднесення служби в податковій адміністрації, митній службі, органах юстиції тощо до корпусу спеціалізованої служби.
38. Зарубіжний досвід організації діяльності мілітаризованої (правоохоронної) служби.
39. Модель «безпеки правоохоронних органів» провідних країн світу.
40. Моделі забезпечення внутрішньої безпеки в країнах ЄС.

41. Децентралізована (фрагментарна) модель поліцейської системи держави.

42. Комбінована (інтегрована) модель управління поліцією.

43. Показники складової навчання і зростання посадових осіб публічної служби особливого призначення.

44. Оцінка стану продуктивності професійного середовища в органах особливого призначення.

45. Кодекси поведінки посадової особи публічної служби особливого призначення.

46. Розвиток психологічного потенціалу посадових осіб публічної служби особливого призначення.

6. КРИТЕРІЇ ТА ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

ДЛЯ ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота/ Індивідуальна робота	Залік (З) / ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 40	≤ 10	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку заліку (П) = ПК + З ≤ 100		
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

ДЛЯ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота/ Індивідуальна робота	Залік (З) / ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 20	≤ 30	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку заліку (П) = ПК + З ≤ 100		
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

Критерії оцінювання аудиторної роботи здобувачів вищої освіти (денна та заочна форми навчання)

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
5	Високий рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані в повному обсязі. Під час заняття продемонстрована стабільна активність та ініціативність. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтуються на глибокому знанні чинного законодавства, теорії, історії та практики публічного управління.
4	Невисокий рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі передбачені планом заняття навчальні завдання виконані в повному обсязі з неістотними вадами. Під час заняття продемонстрована ініціативність. Відповіді на питання, розв'язання

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
	практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтуються на знанні чинного законодавства, теорії, історії та практики публічного управління.
3	Достатній рівень компетентностей. Достатній рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, у цілому засвоєні; практичні навички та вміння мають поверхневий характер, потребують подальшого напрацювання та закріплення; навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані, деякі види завдань виконані з помилками.
2	Недостатній рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру; практичні навички та вміння сформовані недостатньо; більшість навчальних завдань, передбачених планом заняття, виконані, деякі види завдань містять істотні помилки, які потребують подальшого усунення.
1	Мінімальний рівень компетентностей. Здобувач не готовий до заняття, не знає більшої частини програмного матеріалу, з труднощами виконує завдання, невпевнено відтворює терміни й поняття, що розглядалися під час заняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань.
0	Незадовільний рівень компетентностей. Відсутність на занятті.

Для навчальної дисципліни «Публічна служба особливого призначення» засобами діагностики знань (успішності навчання) виступають: стандартизовані тести, наскрізні/командні проєкти, аналітичні звіти, реферати, есе, розрахункові/розрахунково-графічні роботи, презентації результатів виконаних завдань та досліджень, студентські презентації та виступи на наукових заходах, інші види індивідуальних та групових завдань.

Критерії оцінювання самостійної роботи (заочна форма навчання)

Загальна оцінка за самостійну роботу складається із кількості правильних відповідей, наданих на тестові завдання чи за запитання в усному (письмовому) опитуванні. Тестування містить 30 запитань для денної форми навчання (1 правильна відповідь = 1 бал).

Оцінювання компетентності здобувача вищої освіти під час підсумкового контролю здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне питання. Виставляючи рівень компетентності, науково-педагогічний працівник має його обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями.

Критерії оцінювання підсумкового контролю (залік/екзамен)

1. Виконання теоретичної частини завдання – max 25 балів

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
21 – 25	Теоретичне питання розкрито повно та ґрунтовно, з використанням не тільки обов'язкової, а й додаткової літератури
16 – 20	Теоретичне питання в цілому розкрито, однак допущені деякі неточності. Обов'язкова література опрацьована не в повному обсязі
10 – 14	Сутність питання визначено правильно, але розкрито неповністю, допущені деякі помилки. Обсяг обов'язкової літератури використаний частково

7 – 9	Сутність питання визначено правильно, але розкрито частково, допущені суттєві помилки в термінології, без впливу на загальне розуміння питання. Опрацьовано лише 2 – 3 джерела обов'язкової літератури
3 – 6	Сутність питання розкрито недостатньо, поверхово, не розкрито більшість його окремих положень, допущені грубі помилки, що вплинули на загальне розуміння проблеми. Обов'язкова література не опрацьована
0 – 2	Сутність питання не розкрито взагалі. Поверхово розкрито лише окремі положення питання. Допущені суттєві помилки, що значно вплинуло на загальне розуміння проблеми

2. Виконання практичної частини завдання – max 25 балів

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
21 – 25	Практичне питання вирішено повністю. Зроблено достатньо повний
16– 20	Практичне питання в цілому розкрито, однак допущені деякі неточності. Поверхово зроблений висновок
10 – 14	Практичне питання вирішено правильно, але розкрито неповністю. Допущені незначні помилки. Висновок зроблений частково
5 – 9	Практичне питання вирішено правильно, але розкрито частково, допущені суттєві помилки в термінології, без впливу на загальне розуміння питання. Висновок не сформульовано
1 – 4	Практичне питання розкрито недостатньо, поверхово, не визначено більшість його окремих положень, допущені грубі помилки, що вплинули на загальне розуміння проблеми. Висновок не зроблено
0	Практичне питання не розв'язане

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ECTS	
	Залік	Екзамен/ диференційований залік	Оцінка	Пояснення
90-100	зараховано	Відмінно	A	« Відмінно » - теоретичний зміст курсу засвоєний у повному обсязі; сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані в повному обсязі.
83-89		Добре	B	« Дуже добре » - теоретичний зміст курсу засвоєний в повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання більшості з них оцінена кількістю балів, близько до максимальної.
75-82			C	« Добре » - теоретичний зміст курсу засвоєний цілком; в основному сформовані практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання жодного з них не оцінена мінімальною кількістю балів, деякі види завдань виконані з помилками.
68-74		Задовільно	D	« Задовільно » - теоретичний зміст курсу засвоєний не повністю; але прогалини не носять істотного характеру; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; більшість передбачених РПНД навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять помилки.
60-67			E	« Достатньо » - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не

				сформовано деякі практичні навички роботи; частина передбачених РПНД навчальних завдань не виконані або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального.
35-59	не зараховано	Не задовільно	FX	« Умовно незадовільно » - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не сформовані необхідні практичні навички роботи; більшість навчальних завдань не виконано або якість їх виконання оцінено кількістю балів, близько до мінімальної; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання).
1-34			F	« Безумовно незадовільно » - теоретичний зміст курсу не засвоєний; не сформовані необхідні практичні навички роботи; всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки або не виконані взагалі; додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не призведе до значного підвищення якості виконання навчальних завдань.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧЕНО НАВЧАЛЬНОЮ ДИСЦИПЛІНОЮ

Для успішного освоєння дисципліни слухачами необхідна наявність ноутбука, проектора, доступ до мережі Інтернет, фліпчарт, кольорові фломастери.

8. ІНФОРМАЦІЙНЕ ТА МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (рекомендовані джерела інформації)

Основні нормативні акти:

- закони:

1. Конституція України : закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL : <https://cutt.ly/3fQqGJG>;
2. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>;
3. Про державну службу : закон України від 10 груд. 2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>;
4. Про запобігання корупції : закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>;
5. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : закон України від 23 черв. 2005 р. № 2713-IV. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2713-15/page2>;
6. Про Збройні Сили України : закон України від 06 груд. 1991 р. № 1934-XII. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.

Навчальні посібники, інші дидактичні та методичні матеріали:

1. Державне управління : посібник : у 2 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. К.: НАДУ, 2013. Т. 2. 324 с.

Монографії та інші наукові видання:

1. Ботвінов Р. Військова служба України як інститут публічної служби. Державне управління та місцеве самоврядування. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. Вип. 3 (34). С. 128 – 134.

2. Ботвінов Р. Г. Використання зарубіжного досвіду організації служби в правоохоронних органах. Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, Одеса, 27 жовт. 2017 р. Одеса, 2017. С. 175.

3. Ботвінов Р. Г. Захист прав людини як принцип діяльності публічної служби в Україні. Децентралізація публічного адміністрування в умовах інтеграції України до європейської спільноти: проблеми та перспективи : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. 6-7 жовт. 2017 р. м. Северодонецьк. Северодонецьк, 2017. С. 66 – 68.

4. Ботвінов Р. Діяльність публічної служби особливого призначення щодо захисту прав людини в Україні. Державне управління та місцеве самоврядування. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. Вип. 4 (35). С. 149 – 154.

5. Ботвінов Р. Здійснення правоохоронної діяльності органами державної влади: сутність та ознаки. Державне управління та місцеве самоврядування. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2016. Вип. 4 (31). С. 44 – 50.

6. Ботвінов Р. Ідентифікація поняття та видовий поділ публічної служби особливого призначення. Публічне управління та митне адміністрування. 2017. № 1 (17). С. 89 – 99.

7. Ботвінов Р. Класифікація принципів публічної служби особливого призначення. Актуальні проблеми державного управління. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. Вип. 3 (71). С. 151 – 157.

8. Ботвінов Р. Організаційні засади діяльності правоохоронної служби: зарубіжний досвід. Публічне управління та митне адміністрування. 2016. № 2 (16). С. 94 – 101.

9. Ботвінов Р. Особливості реалізації правоохоронної функції держави в сучасному українському суспільстві. Ефективність державного управління. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2016. Вип. 4 (49). С. 156 – 163. URL: http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/edu_49/zmist.html.

10. Ващенко К. О. Професійна підготовка державних службовців: теорія, методологія, практика : монографія / К. О. Ващенко. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2017. 416 с.

11. Гуманізація публічної служби в Україні: науково-практичні засади : кол. моногр. / С. М. Серьогін, Є. І. Бородін, Н. А. Липовська [та ін.] ; за заг. ред. С. М. Серьогіна. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2015. 253 с.

12. Денисюк Д. С. Функції Національної поліції України: поняття і класифікація / Д. С. Денисюк. URL : http://lsej.org.ua/4_2016.

13. Золотарьова Я. С. Особливості проходження державної служби в судових органах. Наук. вісн. Херсон. держ. ун-ту. 2015. URL : http://www.lj.kherson.ua/2015/pravo03/part_2/24.pdf.

14. Мунько А. Ю. Государственная политика по защите прав детей в Украине и роль ювенальной юстиции // Кәмелеттік жасқа толмағандарға қатысты жасалатын сексуалды сипаттағы зорлық қылмыстарына қарсы іс-қимыл: теория мен тәжірибенің проблемалық сұрақтары: халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция материалдары, 9 маусым 2020 ж., Алматы : ПМ М. Есболатов атындағы Алматы академиясы, 2020. С. 50 – 53.

15. Мунько А.Ю. Гендерно орієнтоване бюджетування у секторі оборони та безпеки України // Сучасні проблеми забезпечення національної безпеки держави: тези III Міжнар. наук.-практ. конф., 26 листоп. 2020 р. К.: Інститут УДО України КНУ імені Тараса Шевченка, 2020. С. 79 – 80.

16. Мунько А.Ю. Етика комунікацій в публічному управлінні як складник безпеки держави // Стратегічні комунікації у сфері забезпечення національної безпеки та оборони: проблеми, досвід, перспективи : матеріали I міжнар. наук.-практ. конф., 1 жовт. 2020 р. Міністерство оборони України, НУОУ ім. І. Черняхівського. К. : НУОУ, 2020. С. 69 – 71.

17. Мунько А.Ю. Лобізм: корупція чи демократичний процес? // Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф (м. Дніпро, 17 листоп. 2020 р.). Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. С. 137 – 140.

18. Мунько А.Ю., Трещов М.М. Україна в світі: соціально-економічний вимір. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Дніпро : ДДУВС, 2020. № 2. С. 327 – 335.

19. Мунько А.Ю., Шевченко С.О. Від державного до публічного управління: трансформаційний фокус професійної підготовки. Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління. Київ : Ліра-К, 2021. № 3 (15). С. 237 – 248.

20. Трещов М.М. Організація діяльності інституцій внутрішньої безпеки щодо запобігання корупції у фіскальних органах США // Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., 17 лист. 2020 р. Дніпро: ДДУВС, 2020. С. 24 – 27.

21. Трещов М.М. Основні кроки до впровадження гендерного підходу в безпековій політиці України на різних рівнях влади // Розуміння маскулінності та гендерної рівності в секторі безпеки України та представлення результатів дослідження: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф, 25 берез. 2021 р., Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2021. С. 189 – 191.

22. Хожило І. Толерантність як складова професійної компетентності публічного службовця / І. Хожило // Публічне адміністрування: теорія та практика. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2010. Вип. 2 (4). URL : <http://www.dbuara.dp.ua/zbirnik/2010-02/index.html>.

23. Ченцов В. В. Механізми державного управління митною справою : монографія / В. В. Ченцов. Дніпропетровськ : АМСУ, 2012. 450 с.

24. Шевченко С. О. Аналіз поняттєво-категорійного апарату дослідження процесу гуманізації професійної підготовки публічних службовців. Наукові праці. Серія : Державне управління. Миколаїв : ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. Вип. 252. Т 263. С. 184 – 190.

25. Шевченко С.О., Трещов М.М. Гендерно чутливий підхід до організації служби в правоохоронних органах // Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в Україні: сучасні досягнення та перспективи : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченій 25-й річниці з дня прийняття Консти- туції України та 30-й річниці проголошення незалежності України, 10 – 11 черв. 2021 р. Дніпро : ДДУВС, 2021. С. 112 – 114.

Інтернет-ресурси:

1. Верховна Рада України. URL: <http://www.rada.gov.ua>.
2. Кабінет Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua>.
3. Міністерство внутрішніх справ України. URL: <https://mvs.gov.ua>.
4. Міністерство економіки України. URL: <https://www.me.gov.ua>.
5. Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України. URL: <https://mepr.gov.ua>.
6. Міністерство культури та інформаційної політики України. URL: <http://mincult.kmu.gov.ua>.
7. Міністерство оборони України. URL: mil.gov.ua.
8. Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua>.
9. Міністерство охорони здоров'я України. URL: <https://moz.gov.ua>.
10. Міністерство соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua>.
11. Міністерство фінансів України. URL: <https://mof.gov.ua>.
12. Національне агенство з питань державної служби України. URL: <http://www.nads.gov.ua>.
13. Президент України. URL: <http://www.prezident.gov.ua>.

**Завідувач кафедри
адміністративно-правових дисциплін
та публічного управління**

Ірина ДЗЮБА

